

Susreti harmonikaša - mjesto druženja i sklapanja prijateljstava

Razgovarala: Marija Plentaj

Ovaj intervju radimo povodom činjenice da si ti ove godine preuzeo vođenje organizacije Međunarodnih susreta u svoje ruke. Reci mi - kako si se nosio s tom ulogom, kako je sve prošlo i kako si zadovoljan?

Pa iskreno, prošlo je iznad očekivanja. To mi je ponuđeno od strane Upravnog odbora OKUD-a Istre, a i moram reći da se nekako

prirodno nametalo da ja budem nasljednik Damira Bužlete, pošto sam bio njegov učenik godinama, i godinama sam bio na Susretima i kao solist i osvajač Kupa u komornom sastavu i orkestru. Bio sam već i puno godina prije u svemu tome, i u Odboru i nekako, kažem, nametalo se samo po sebi...

Dakle, i prije si bio u samoj organizaciji.

Da. Još tada sam stekao puno prijatelja iz svijeta harmonike i puno iskustva, tako da su sada svi i stali na moju stranu i mislim da sam stvarno odradio, uz veliku pomoć naravno ostalih dvadesetak, neću reći radnika, već prijatelja koji su bili u organizaciji Susreta, velik posao.

Nalazimo se na Ljetnom kampu u Tinjanu, u konobi, u samom srcu Istre. Kasno je ljetno popodne. U pozadini se čuju udaraljkaši, u tijeku je pauza prije večere, dječji žamor dopire s bazena, a Talijani za susjednim stolom glasno razgovaraju... Idealan trenutak za razgovor s kolegom koji je ove godine preuzeo konce Međunarodnih susreta u Puli. Riječ je o Daliboru Boljunu. Razgovor ugodni pročitajte u nastavku...

Dakle, to je ta pomoć sa strane. Znači oko dvadesetak ljudi sudjeluje u samoj organizaciji te manifestacije?

Nešto više od dvadesetak. Najčešće članovi harmonikaških orkestara i članovi OKUD-a.

Reci nam nešto o samoj povijesti te manifestacije.

Susreti su danas međunarodno priznato natjecanje harmonikaša uvršteno u svjetske kalendare glazbenih zbivanja, to je susret glazbenih talenata, pedagoga, koncertista, dirigenata, skladatelja... Prvi susret harmonikaša održan je 1964. godine. Od 1983. godine odvija se bionalno, a od 2008. svake godine.

Znam da si i sam sudjelovao na

Susretima kao natjecatelj. Kako ti se natjecanje činilo onda, a kako sad iz današnje perspektive?

A... teško je to komparirati... Nekako, ne znam, mogu primijetiti da što se kvalitete tiče, iz godine u godinu drastično raste. Vidi se da se ti natjecatelji sve više posvećuju tome i da su stvarno jako dobri. Moram reći da je nekad Srbija bila daleko iznad svih, a sada se već polako i ostale zemlje približavaju tom nivou. Ima fantastičnih orkestara. Ove godine, konkretno, to su bili orkestri iz Slovačke i Francuske, a bili su u samom rangu s našim Akademskim orkestrom. Nije više ni tako rijedak slučaj da netko iz drugih zemalja, konkretno, Bosna ove godine, koja me iznimno oduševila, odnese veći

broj nagrada. Bosna je ove godine imala jako dobre sudionike, dosta pobjednika, a i neke apsolutne pobjednike u svojoj kategoriji. To me baš veseli, da se, u biti, sve zemlje približavaju onome što je prije bila recimo Srbija.

Dugo si na tim Susretima i možeš li primijetiti, i sam si spomenuo, taj neki trend? Postoji li neka zemlja koja je ipak malo dominantnija od druge? Neki natjecatelji iz te zemlje ili tako nešto? Ili ne postoji?

Pa... pošto se Susreti održavaju u Puli, onda je to Hrvatska. Najčešće su to hrvatski predstavnici. Mada kažem, nema pravila. Ove godine je bilo puno Slovaka i Čeha, zahvaljujući Ladislavu Horáku koji je promovirao to u svojoj i u susjednim zemljama, ali

svake godine oduševi neka druga zemlja i iznenadi svojim dolaškom. Već sam rekao, ove godine je to bila Bosna i Hercegovina sa svojim orkestrom, komornim sastavima, a pogotovo solistima koji su bili osvajači u svojim kategorijama i apsolutni pobjednici.

Jedno pitanje vezano uz samo natjecanje. Pretpostavljam da je natjecanje godinama raslo. Imaš li neki podatak koliko je sudionika na natjecanju bilo, recimo te 1964., a koliko ove 2010. godine?

Čitao sam baš o tim brojkama pošto sam voditelj toga, i mogu reći da je trend da broj sudionika sve više raste. Nekad je tu bilo možda 100-tinjak, 200-tinjak natjecatelja, sada ih je već 600, mada je u onim "zlatnim godinama", 70-ih i 80-ih, znalo čak i tada biti do 600 solista. Ove godine je bilo 300-tinjak solista, a ostalih 300 je spalo na komorne sastave i orkestre. Susreti su oduvijek bili odlično posjećeni, a broj sudionika varira od godine do godine, od kojih 500-tinjak do čak njih 1500, 90-ih godina prošlog stoljeća!

Probaj izdvojiti neke od najpoznatijih i najvećih imena koja su do sada bila u komisiji ili nastupala na nekim od koncerata.

Komisija je uvijek u sastavu svjetski renomiranih glazbenika, i to ne samo harmonikaša. Tu ima i klavirista i poznatih pedagoga, dirigenta, koncertista... Iskreno, ne bih nikoga izdvajao. Sve su to moji prijatelji.

Znači, nisu samo iz harmonikaške branše.

Da, to su ujedno prijatelji i jako dobri ljudi, tako da jednostavno ne bi izdvajao nikoga. Svi su tu nekom svojom zaslugom.

Reci mi svoje mišljenje o tome zašto bi se neki učenik trebao okušati na nekom od natjecanja? Što ono nosi? Je li to samo pozitivno iskustvo ili vidiš i neke negativne strane?

Pa evo, mogu reći na svom primjeru, ja sam kretao kao solist. Bio sam prisutan na svakom Susretu i moram reći da na početku nisam baš blistao. Meni je 1. nagrada na Susretima, a i sada mislim da je tako, nešto što nije dostupno svakom. To je neki luksuz. I ja moram priznati da kao solist nisam osvojio 1. nagradu, ali opet, stekao sam puno iskustva, stekao sam puno prijatelja, neki od njih su danas i u žiriju ovdje, neki su sa mnom u organizaciji Susreta... U svakom slučaju, to je jedan plus. I ako je i bilo loših i negativnih stvari, to se sve zaboravi. Puno je emocija, suza, veselja, a na kraju se to sve svede na jedno prijateljstvo i druženje, pogotovo s ljudima s kojima se ne vidiš po godinu, dvije, tri i onda se "susretnoš" na Susretima. Otuda i taj naziv - "Susret harmonikaša".

Da... Nekako uvijek uz Pulu i Međunarodne susrete vežemo i Ljetnu školu harmonike. Kakvi su planovi vezani konkretno uz nju?

Pa evo, 2011. ću "oživjeti" Ljetnu školu. Stali smo prije četiri godine na brojci od šesnaest, tako da 2011. planiram napraviti ponovno Ljetnu školu koja će biti samo za soliste za prvu godinu, a kasnije planiramo i komorne i orkestar. Predavači će biti, Miljan Bjeletić iz Srbije, Jovica Đorđević iz Austrije, Matea Zenzerović iz Njemačke i Mario Stefano Pietrodarchi iz Italije. Održat će se od 4. - 9. srpnja 2011. god. u prostorijama OKUDA Istre (od ponedjeljka do subote), a koncerti će biti u Franjevačkom samostanu.

Planiraš li iduću godinu uvesti neku novinu u samo natjecanje ili misliš da je ono samo po sebi već dobro postavljeno i nema potrebe ništa mijenjati?

U razgovoru s, nazvat ću ih prijateljima, svim tim eminentnim ljudima koji su bili u komisiji, došao sam do saznanja da bi ipak trebalo promijeniti malo propozicije, a sve u smislu dovođenja što većeg broja natjecatelja i približavanja Susreta svima. Kažem, nekada su Susreti bili luksuz, doći u Pulu je značilo da si stvarno dobar. Sada želim da to bude pristupačno svima i bit će sigurno promjena u samim kategorijama.

Imate li neke posebne nagrade, sponzora kojeg bi spomenuo?

Naveo bih kao sponzora drugu godinu zaredom Hrvatsko društvo skladatelja koje će ponovo novčanom nagradom nagraditi predstavnika koji najbolje odsvira skladbu hrvatskog autora, i samim time potaknuti, nadam se, hrvatske skladatelje da što više pišu za harmoniku.

Evo, i za kraj imaš jedinstvenu priliku pozvati natjecatelje na iduće Susrete. Spomeni nam i točne termine.

Pa evo, pozivam natjecatelje koji su se opredijelili za taj instrument da dođu u Pulu od 19. do 22. travnja 2011., da muziciraju, da uživaju s nama, da se druže. Kažem, rezultat nije toliko bitan. Steći ćete tu puno prijatelja, puno poznanstava, puno kontakta koji će vam biti potrebni kroz daljnje školovanje i kroz daljnji život. Mislim da nema ništa ljepšeg od toga.

Dalibore, hvala ti na razgovoru.

Hvala tebi.

